



1995./7. - **Ifjabb Horváth Béla nemrég tért haza Párizsból, ahol a Száztagú cigányzenekar élén húzta a ropogós csárdást a franciák fülébe.**

A szerencsések itthon karosszékekben ülve is láthatták, hiszen a francia tévé 2-es csatornáján közvetítették a koncertet. Talán még a pizsamájára is nyakkendőt köt, gondolom magamban, amikor meglátom a fiatalurat. Korán bele kellett szoknia a fellépések talpig eleganciájába.

– Kivételes tehetség - mondja róla Veréb Zoltán, a Talentum iskola művészeti igazgatója. - A saját korosztályát már régen elhagyta, a tizennyolc évesek szintjén áll. Úgy húzza a Monti-csárdást, ahogy kell, de ha kéri, Liszt-rapszódíát is játszik.

– A Talentum alapítványi iskolába járok, három és fél évesen kezdtem hegedülni - kezdi mondókáját Béla.

Látszik, hogy gyakorlott interjúalany. Csöppnyi izgalom vagy elfogódottság sem látható rajta. Érthető, hisz már ötévesen az olasz tévé sztárolta, és azóta sincs megállás. Édesapja számolatlanul, nagy halomba rakja a fiáról megjelent újságcikkeket.

- Négyévesen vettek fel a Szent István Gimnázium zeneiskolájába folytatja önéletrajzát a kisprímás. - Eleinte nehéz volt, mert arra számítottam, hogy csak egy-két darabot kell otthon megtanulnom, de mindig három-négy etűdöt vittem haza.

– Nem fájt a szíved a foci után?

– Szerencsére nem, mert soha nem szerettem focizni - hallom és alig hiszek a fülemnek. - Legfeljebb a tévében nézem - erősíti meg szavait.



Mint kiderül, e mögött némi szülői tudatosság is rejlik. A fiú kezei nem sérülhetnek meg: a karrierje múlik ezen. Egy kivételt azért tettek. A kisfiú addig sírt egy elektromos motorbicikli után, amíg meg nem kapta. Másnap fel is borult vele és megütötte a kezét. Édesapja még aznap eladta a bizományiban a motort. Azóta sport és veszélyes játék szóba sem jöhet. Szinte a széltől is óvják, naponta viszik és hozzák az iskolából. Egyszer azért előfordult, hogy egyedül jött haza. Nagyfiú már mondta a mama, szokja az önállóságot, nem kell érte menni az amúgy kétszáz méterre lévő iskolába. Mit ad Isten, hazafelé, a sarkon megtámadta két cigány suttyó,

és alaposan helybenhagyta.

- Biztos nem látták rajta, hogy ő is cigánygyerek - mondja a papa, aki ismert klarinétos. No, azóta visszaállt a régi rend.
- Tanulj meg karatézni – javaslom az ifjabb Bélának, de csak nevetés a válasz.
- Egyelőre a kispárnával viaskodik az ágyban, azt püföli - árulkodik indiszkrétén a mama.



A kisiút nagyon tudatosan készítették a zenész pályára. Három és fél évesen adták a hegedűs atyai nagypapa keze alá, és egy hónap múlva már játszott a gyerek a hangszeren. A zenetanár, akihez elvitték, csak ámult-bámult, amikor meghallotta a játékát.

A játék, a fogócskázás, az Adj király katonát!, a foci viszont kimaradt az életéből. Alig, ha fél tucát játéka van. Nem köti le az ilyesmi. Édesapja nevetve mondja, hogy még a kiscicától is fél. Ezt persze kikéri magának a fiú, de ami igaz, az igaz, nincs társasághoz szokva. Mindig magánúton végezte az iskolát.

– Egy éve jár a Talentumba, a Rajkó-zenekarba - mondja a családfő.

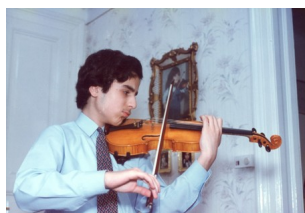
Arra gondoltam, hogy jót fog tenni neki a társaság, mert túl csendes és zárkózott. Nincs barátja, és nem szeretném, ha ilyen magának való maradna. Azóta sokat változott, talpraesettebb lett. Sorjáznak a külföldi meghívások, de sajna szülő nélkül a kisiút nem mehet. Legutóbb egy svájci hegedűverseny biztos esélyeseként mondták le a részvételt. Rajkóék japáni turnéjára pedig más ment helyette. Nemrégien nyert egy Kanári-szigeteki utat is, amit aztán átváltottak egy családi kirándulásra. Egyszer tett kivételt a féltő apa, elengedte Isztambulba a Száztagúval, de nem is aludt egy szemhunyasnyit sem, amíg épségben viszont nem látta fiacskáját.

– Hogy fogadtak annak idején a Rajkóban? - faggatom a fiút.

– A tévéből már ismertek, de azért elkezdtek vizsgáztatni, hogy ezt meg azt tudom-e. Bizonyítanom kellett.

– Melyik könnyebb, a klasszikus vagy a cigányzene?

– A klasszikus sokkal nehezebb, mert mondjuk zongorakíséretnél nem lehet mellényúlni, de ha egy cigányzenekar szól mögöttem, akkor a közönség nem veszi észre, ha esetleg nem jó hangot fogok.



A kisprímás (aktuell - Magyarország)

Írta: Adminisztrátor

2010. szeptember 19. vasárnap - Módosítás: 2010. október 06. szerda

A Rajkók próbáján Mészáros Tivadar prímás vezetésével gyakorolják Franz von Suppé Költő és paraszt című művét. A zenekart Béla dirigálja. Itt most mindenki a legfiatalabbat követi. **Zétényi Zoltán**

Fotó: 2Z Fotó Média